

Fault са четири момчета, които свирят тежък и мачкащ като валяк индъстриъл метъл. Често в музиката им се улавя мизантропско усещане. Хвърлете едно око на официалната им страница - www.faultcentral.org, от където може да си свалите напълно безплатно и легално тяхна музика, и ще разберете какво имам предвид. Въпреки това, пичовете се оказват адски приятни събеседници, в което ще се убедите само няколко реда по-долу. "Metal Katehizis" има огромното удоволствие да ви запознае с едно от бижутата на родния ъндърграунд - *fault!*

Яни

Metal Katehizis: Здравейте, момчета! Като за начало бихте ли се представили на нашите читатели?

Недко: Ние сме група *fault*. Аз съм Недко, свиря на китара. ЕГН няма да ти казвам.

Мишо: Мишо - бас. Кольо, който не присъства в момента, е на барабани (бел. авт. - Кольо свири още в хардкор/метълкор зверовете *Urban Grey*).

Мариян: Аз съм Мариян, вокали.

Кой, кога и как постави основите на комбината за тежък индъстриал - *fault*?

Мариян: Айде, вие давайте, че аз ще разкажа много неистини.

Мишо: Започнахме в зората на 21-ви век, така да се каже. През януари 2001-ва се събрахме ние тримата. Първоначално идеята тръгна от Недко. Репетирахме двамата само с китара и бас, а след 2-3 месеца се присъедини Мариян.

Недко: Да, тогава започнахме като *fault*. Иначе с Мишо си дрънкаме заедно от тийнейджърските години... от 93-а, ако не се лъжа.

А от къде тази любов към машините? Как ви хрумна да се насочите към тежко-индустриализираната форма на вашата музика?

Недко: Започнахме да слушаме такива групи: *Nailbomb*, *Ministry*, *Alien Industry*, разбира се - *Godflesh*, ей такива неща. Това повлия на музиката ни.

Как бихте описали песните си на човек, който не познава *fault*, не ви е слушал и не е присъствал на ваши концерти?

Недко: Абе, май имаше написано нещо на сайта в тази връзка?

Да, там се казва "Music inspired and taken from machines."

Недко: Не, не, отдолу имаше и едно друго.

Мишо: Че не е за "picnic goers". (бел. авт. - точният цитат е: "not for fun lovers or picnic goers! Instead, it is for true industrial followers").

Мариян: Не е за такива, които обичат да ходят на пикник. И за лагерни огньове не става. Мисля, че с това можем да се задоволим като определение. И след нашите концерти определено не идват деца с букети на сцената, да ни ги поднасят, както на Веско Маринов например, което на мен лично доста ми липсва.

А кой, така да се каже, избистри концепцията за концертите на fault с тези визуализации, сценичното поведение, преобладаващо зеления цвят на осветлението на сцената и т. н.?

Мишо: Ами, то се натрупва от нас четиримата, това е обща наша идея.

Недко: А това с преобладаващо зеления цвят има друга история. Той е свързан със зеления цвят на логото и с името на групата. Идеята за името дойде от една грешка в процесорите навремето, съобщението е "General Protection Fault", абе компютърен термин. А зеленият цвят идва от, ако се сецаш, от преди години компютрите "Правец" какви монитори имаха - зелено-черни. И така се родиха името и логото на fault.

Мишо: Ние имаме и такава песен - "GPF", което идва точно от "General Protection Fault"

А как всъщност протича творческият процес в групата?

Мишо: Ами, има няколко варианта и всички те са действащи. Не работим по една единствена схема за правене на парчета, действаме по различни начини, разнообразно, за да не се отегчаваме ние самите. Единият начин е на репетиция, докато импровизираме се раждат някакви идеи, които в последствие дооформяме с компютърни ефекти, семпли, синтове и т. н.

Мариян: И ако трябва да използваме геометрична терминология...

Мишо: Ти сега искаш да говориш глупости ли?

Мариян: Не, бе, искам да обясня моето виждане за нашите парчета. Обичам да казвам, че нашите песни са квадратни. В смисъл - едно-две, едно-две и това е.

Мишо: Аз не съм много съгласен. При положение че имаме песен с неравноделен ритъм и със смяна на темпото, няма как да кажем, че парчетата ни са квадратни. Както и да е, де, това си е някаква негова дефиниция. Другият вариант е някой да дойде с готова идея за цяло парче.

Недко: Да, след това се събираме най-често къщи...

Мариян: На по бутилка!

Недко: ...и обсъждаме идеята, доразработваме я на компютъра и после на репетиция избистряме композицията, като често резултатът е доста различен от първоначалната идея.

Мариян: Тук искам да кажа нещо сериозно. И това е, че нашият барабанист Кольо все по-осезаемо се включва в творческия процес и много ни помага в развиването на идеите. Той е, така да се каже, най-новият член на групата, от вече близо три години е с нас.

Малко хора знаят, че вие всъщност имате едно участие извън България. Разкажете малко повече за "New Macedonian Salute Festival 2006". Как попаднахте там?

Мариян: Емо Сапаревски от "Gorgon" беше човекът, който ни свърза с тамошния организатор. Там изпитахме едно разочарование, защото в последствие се оказа, че този фестивал е малко политически насочен и не ни бяха предупредили. Това и Емо не го знаеше, там на място ни стана ясно и може да се каже, че малко ни изиграха в това отношение. Като цяло обаче е ценен експириънс.

Мишо: Много хубаво беше това, че участваха групи от почти всички балкански държави и ние един вид представяхме нашата страна там.

А имаше ли някаква стилова насоченост при подбора на групите за този фестивал?

Недко: По-скоро не, разнообразието беше много голямо. Абе, направо безразборно бяха събрани групите.

Друго много интересно събитие с ваше участие е Международният фестивал за късометражни филми в Балчик през 2007 г. Как се стигна до участието ви там и как приеха филмовите дейци концерта на fault?

Мишо: Цялата работа е, че аз бях прожекционист на този фестивал. Тогава нещо като почивка си направихме, защото Мариян и Кольо помагаха на фестивалния бар, грижеха се за напитките на филм-мейкърите, а Недко оказваше IT-съпорт.

Мариян: Значи ние по време на нашите концерти прожеткираме визуализации, видео арт да го наречем, и тази част от шоуто ни кореспондира с идеята на "Short Film Fest". И така организаторът реши, че ще е готино ние да закрием фестивала. Много добре се получи.

При fault наистина има доста тясна връзка между музика и визия. Мишо, предполагам, че като човек от филмовите среди, ти си отговорникът за тези клипове, за които стана дума?

Мишо: Ами, да, като няма кой друг, ми се налага аз да ги произвеждам.

Като е тръгнало за фестивали да говорим - миналото лято свирихте на "SPIRIT Of Burgas 2008". За нещастие по същото време на основната сцена забиваха бащиците на готик-пост-пънка The Sisters Of Mercy.

Мариян: Да, и за тяхно нещастие пред нашата сцена имаше трима фена, образно казано, де, които вместо да са там, бяха при нас.

Чувствате ли се разочаровани от това нещастно стечение на обстоятелствата?

Недко: Не, на мен много ми хареса. Атмосферата беше много хубава, организацията беше на много високо ниво, беше направено с много ентузиазъм. А и чисто технически - звукът беше наистина качествен.

Мишо: Ние си се раздадохме на макс.

Мариян: Така, де, и един човек да е дошъл да ни гледа, пак ще се раздадем напълно.

Мишо: По принцип повечето хора ги болят ушите след наш концерт.

Недко: Рядко има ръкопляскания, седят малко като втрещени между песните.

Мариян: Да, направило ми е впечатление, че често хората като че ли не усещат кога свършва някое наше парче и кога почва следващото.

Да, бе, чакат те да кажеш "Thank you, Wembley Stadium, you are a great audience!" (следва задружен смях). Добре, не мислите ли, че хората, които идват по вашите концерти, вече малко или много познават песните ви?

Мишо: Да, има го, според мен, този момент.

Имате ли "твърд електорат"?

Недко: Има, колкото и да е малък, го има. Не ни прави впечатление публиката ни да намалява, което е добре. Като цяло, проблемът е, че ние обикновено на концерт сме леко подпийнали и може и да ни се виждат двойно или дори тройно хората, трудно ни е да преценим.

Мариян: Ще се опитам да съм сериозен и ще го кажа по следния начин - мисля, че доста хора не знаят за нас, но ако знаеха, нямаше да съжालяват.

Недко: Ще ми се да продължа мисълта на Мариян. Ние не се стремим да налагаме нашата музика агресивно с клипове по телевизията и т. н. Не че нямаме възможност, просто осъзнаваме, че тази музика, която ние харесваме и правим, не е музика, която да се харесва на масовия слушател. Не ни е самоцел да не правим клипове и да се целим в масовото. Знаем си мястото, най-просто казано.

Мишо: Можем да го обобщим така: не е нужно да качваме ъндърграунда на повърхността. Нека хората от повърхността, ако им е интересно, да слезат в ъндърграунда.

Предполагам за това и сте сложили съобщение на официалния ви уебсайт (www.faultcentral.org) и в MySpace-страницата (www.myspace.com/faultcentral), че нямате никакво намерение да издавате албуми, а който иска, може да ви гледа на живо или да си свали безплатно парчетата?

Недко: Смятаме, като цяло, че в ерата на Интернет в 21-ви век музикалният носител е остарял. Не мислим, че издаването на албум е оправдано от наша гледна точка. Да, може би някой ден бихме издали нещо под формата на концептуално изкуство, като DVD или нещо от този род, но самата музика, която е в основата на всичко, което правим, е със свободен достъп. Всеки може да си изтегли нашите парчета напълно безплатно от страницата ни. Въпреки, че там са сравнително малко. Имаме много песни, които свирим на живо, но не сме ги записали все още. Има и няколко видеоклипа. Част от тях са концертни, други са просто визуализациите, които пускаме на сцената. Но пак казвам, по-голямата част от творчеството ни все още не е записана и може да се чуе само на концерт.

Не искате да ставате част от машината, както казва Roger Waters от Pink Floyd?

Недко: Не, не искаме.

Мариян: Не искаме да се намесваме в "сериозния шоубизнес" в България.

Вие сте в прекрасни отношения с "Gorgon" и съответно "Corvus Records". Предполагам те биха ви оказали необходимата подкрепа, ако решите да издадете нещо някога?

Мариян: Те са ни предлагали, доколкото аз съм запознат. Но Емо е напълно наясно с нашите виждания по въпроса и уважава позицията ни. Даже първото ни излизане на сцена изобщо, в "О!Шипка" през 2002 г. си беше по вина на Емо. Около година и половина репетирахме усилено в една счупена репетиционна в кв. "Белите Брези", искахме да постигнем мегасъвършенство ли, к'во ли, не знам. Веднъж се случи, че Емо дойде при нас да ни направи снимки и ни каза: "Пичове, вие докато не излезете на сцена от вас група няма да стане." Та той реално ни записа датата за първия наш концерт. То пък се падна точно на 25 декември - Коледа, свирехме с Кълн тогава. И така за "Gorgon", добре, че беше Емо, иначе щяхме още да бичим в несвяст по мазетата.

Чухте ли току що излезлия албум на Voynoda - "The Confederacy"?

Мариян: Да, чухме няколко песни. Доста пъти сме свирали заедно с тях, предстоящото събитие "Industry Night" от инициативата "Синдикат" няма да ни е за първи път. Познаваме се, фенове сме си едни на други.

Мишо: Аз не мога да кажа, че съм фен на Voynoda, при положение, че съм колега с Калин - техния клавирист. Натоварва ме достатъчно през деня, че да му слушам музиката през другото време, ха-ха.

Недко: Супер пичове са, поркаме си заедно, лафим си. Уважаваме се. Всичките ни лайфове с тях са били супер.

Какво следва от тук нататък за fault? Какво да очакваме от вас в бъдеще?

Мишо: Трябва да позапишем някое и друго парче.

Мариян: Имаме съвсем реални шансове да свирим извън страната. Преговаряме още, като се потвърди ще го оповестим официално. Друго ново около нас е, че от две репетиции насам правим ново парче, което е супер. За сега се казва "Новото Парче".

Недко: На мен ми се ще да кажа още няколко думи за това безплатно разпространение на музиката ни в Интернет. Това не е нещо, което сме измислили ние, не е нещо оригинално. Име една организация, която се казва "Creative Commons" (www.creativecommons.org), от където ние сме избрали такъв тип лиценз за нашата музика, че да не ограничава брой сваляния, брой слушания, не забранява на никой да предостави нашите песни на другарчето си и т. н. Отворен лиценз с други думи, разпространението е безплатно, но музиката ни не може да се ползва с комерсиална цел без да е поискано съгласието ни. Основната цел е да ни чуят колкото се може повече хора.

С кои други български групи сте в близки отношения и обичате да свирите заедно.

Всички в един глас: Urban Grey!

Недко: С Shemale ZERO, с О.Н., абе, с много, може да се видят на MySpace-страницата ни. С всички се разбираме прекрасно, просто с някои по-често се виждаме да поркаме.

Разкажете от къде се пръкна идеята за поредицата тематични вечери "Синдикат"?

Мишо: Значи, пътувахме към Брашов, Румъния, за да гледаме концерт на Ordo Rosarius Equilibrio и In Slaughter Natives през ноември 2008 г. Бяхме с Емо от "Gorgon", Недко и др. Там видяхме как се организира и провежда перфектно концерт на групи от зловеция ъндърграунд, за който няма никаква информация по медиите. На връщане във влака обсъждахме как трябва да се направи едно такова нещо, един вид като обединение на ъндърграунд сцената, свързано основно с индъстриал и готик културата. Тогава, докато пиехме водка с натурален сок в купето, решихме да направим нещо подобно, но да е разделено в три тематични вечери под обща инициатива - "Синдикат". Искаме да се обединим, хората в ъндърграунда да бъдат сплотени, защото дори в тези среди също се правят опити за интригантстване. Прави се едно тъпо делене на музиканти, диджеи и т. н., от което никой няма полза. За това е името "Синдикат", защото искаме да сме обединени. Надяваме се да мине успешно и този "Синдикат" да стане традиционен за в бъдеще. Идеята е голяма, ние направихме малката крачка.

Мариян: "Малка крачка за един човек, гигантски скок за човечеството" - Нийл Армстронг, "Apollo 11".

Благодаря ви много за увлекателния разговор! Ще се видим в неделя, 22 февруари в клуб "Fans".